

Toetsingsadvies over het milieu-effectrapport
Meerjarenplan Gevaarlijke Afvalstoffen II
(MJP GA II)

16 september 1996

683-120

commissie voor de milieu-effectrapportage

Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke
Ordering en Milieubeheer
Postbus 30945
2500 GX DEN HAAG

Interprovinciaal Overleg
P/a
Provincie Zuid-Holland
Postbus 90602
2509 LP DEN HAAG

uw kenmerk

--

uw brief

d.d. 13 mei 1996

ons kenmerk

U653-96/HI/mp/683-121

onderwerp

Toetsingsadvies over het milieu-effectrap-
port Meerjaren Plan Gevaarlijke Afvalstof-
fen II

doorkiesnr.

(030) 234 76 27

Utrecht,

16 september 1996

Met bovengenoemde brief stelde u de Commissie voor de milieu-effectrapportage (m.e.r.) in de gelegenheid een toetsingsadvies uit te brengen over het milieu-effectrapport (MER) ten behoeve van de besluitvorming over het vaststellen van methoden van verwerken van gevaarlijk afval of voorzieningen voor die verwerking.

Overeenkomstig artikel 7.26 van de Wet milieubeheer (Wm) bied ik u hierbij het advies van de Commissie aan.

De Commissie hoopt met haar advies een constructieve bijdrage te leveren aan de besluitvorming. Zij zal gaarne vernemen hoe u gebruik maakt van haar aanbevelingen.

ing. E.M. Mastenbroek
voorzitter van de werkgroep m.e.r.
Meerjarenplan Gevaarlijke Afvalstoffen II

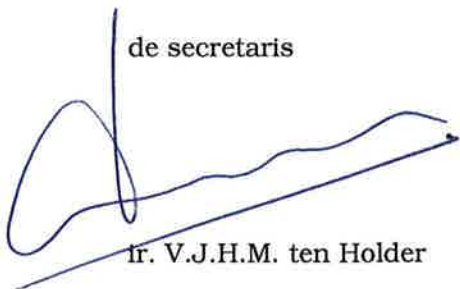
Toetsingsadvies over het milieu-effectrapport
Meerjarenplan Gevaarlijke Afvalstoffen II

Advies op grond van artikel 7.26 van de Wet milieubeheer over het milieu-effectrapport over het vaststellen van methoden van verwerken van gevaarlijk afval of voorzieningen voor die verwerking,

uitgebracht aan de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en het Interprovinciaal Overleg door de Commissie voor de milieu-effectrapportage; namens deze,

de werkgroep m.e.r. Meerjarenplan Gevaarlijke Afvalstoffen II

de secretaris

ir. V.J.H.M. ten Holder

de voorzitter

ing. E.M. Mastenbroek

Utrecht, 16 september 1996

INHOUDSOPGAVE

	Pagina
1. Inleiding	1
2. Algemeen oordeel	2
2.1 Algemene beleidsbeslissingen	2
2.1.1 Plichtgebieden	2
2.1.2 Criteria in- en uitvoer	3
2.2 Sectorplannen	3
2.2.1 Inleiding	3
2.2.2 Toepassing Levens Cyclus Analyse	4
3. Aanbevelingen voor de besluitvorming	6
3.1 Vergunningentermijn	6
3.2 Berekeningen ecotoxiciteit verwerking	6
3.3 Toepassing LCA in m.e.r. op vergunningenniveau	6
4. Overige opmerkingen over het MER	7
4.1 C ₂ -afvalstoffen	7
4.2 C ₃ -afvalstoffen	8
4.3 Straalgrit	8

Bijlagen

1. Brief van het bevoegd gezag d.d. 13 mei 1996, waarin de Commissie in de gelegenheid wordt gesteld om advies uit te brengen
2. Kennisgeving in Staatscourant nr. 92 d.d. 14 mei 1996
3. Projectgegevens
4. Lijst van inspraakreacties en adviezen
5. Brief van de Commissie m.e.r. d.d. 12 maart 1996, aan de Stuurgroep MJP GA inzake toepassing LCA in m.e.r. voor vergunningverlening

1. INLEIDING

Het beleidsstandpunt inzake de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen wordt elke vier jaar bijgesteld in een Meerjarenplan. Het eerste Meerjarenplan voor de periode 1993-2003 is in juni 1993 vastgesteld. De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu (VROM) en de twaalf provincies (het Interprovinciaal Overleg) hebben het voornemen het tweede Meerjaren Plan Gevaarlijk Afval (MJP GA II) vast te stellen voor de periode 1997-2007.

Onderdeel van het MJP GA II is het vaststellen van methoden van verwerking van gevaarlijk afval of voorzieningen voor die verwerking. Dergelijke besluiten zijn op basis van het Besluit milieu-effectrapportage (categorie 18.1) m.e.r.-plichtig.

Het MER voor het MJP GA II zal daarnaast dienen ter ondersteuning van een aantal niet-m.e.r.-plichtige besluiten.

De Minister van VROM en de twaalf provincies vormen het bevoegd gezag. De coördinatie ligt bij de provincie Zuid-Holland. De Minister van VROM en het Interprovinciaal Overleg (IPO) treden op als initiatiefnemer.

Bij brief van 13 mei 1996 (bijlage 1) heeft het bevoegd gezag de Commissie in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen over de inhoud van het milieu-effectrapport.

Het MER is met het ontwerp-plan ter inzage gelegd op 15 mei 1996 (bijlage 2).

Dit toetsingsadvies over de inhoud van het MER is opgesteld door een werkgroep van de Commissie voor de milieu-effectrapportage. De samenstelling van de werkgroep is vermeld in bijlage 3.

De Commissie heeft beoordeeld of het MER voldoende informatie bevat om de besluiten te nemen en daarbij op grond van artikel 7.26 van de Wm getoetst:

- aan de richtlijnen voor het MER¹], zoals vastgesteld in juni/juli 1995 door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu en de twaalf provincies;
- op eventuele onjuistheden²];
- aan de wettelijke regels voor de inhoud van een MER³].

Conform artikel 7.26 tweede lid (Wm) heeft de Commissie via het bevoegd gezag de inspraakreacties op het MER ontvangen (zie bijlage 4). Voorzover deze betrekking hebben op de milieu-aspecten en voorzover relevant geacht, wordt in voetnoten naar deze inspraakreacties verwezen.

1 Wm, artikel 7.23, lid 2.

2 Wm, artikel 7.23, lid 2.

3 Wm, artikel 7.10.

2. ALGEMEEN OORDEEL

De Commissie is van mening dat het MER voldoende informatie biedt voor de besluitvorming over het MJP GA II.

Naar haar mening moet dit milieu-effectrapport worden gezien als een eerste goede stap in een traject dat moet gaan leiden tot een volledige, kwantitatief onderbouwde vergelijking van de milieu-effecten van verwerkingstechnieken voor gevaarlijk afval, waarbij rekening wordt gehouden met milieu-effecten in alle schakels van de verwijderingsketen. Zij constateert dat dit MER dit volledige inzicht niet geeft met name door het buiten beschouwing laten van ecotoxische effecten van reststoffen in het eindtraject van de verwerking. Zij stelt tegelijkertijd echter vast dat een volledig beeld op korte termijn niet kan worden gegeven, aangezien op dit punt sprake is van een leemte in kennis.

Het gegeven dat op dit moment geen volledig beeld kan worden gegeven, dient naar de mening van de Commissie wel consequenties te hebben voor de hardheid waarmee de minimum-standaard als referentie-techniek wordt gehanteerd bij de vergunningverlening. De Commissie adviseert hierover een toelichting op te nemen bij de definitieve besluitvorming over het MJP GA.

In het MER wordt op een overzichtelijke wijze de informatie gepresenteerd waardoor het MER, ondanks de omvang, goed leesbaar is. Er is daarbij een goed evenwicht gevonden tussen de informatie in het MER, de bijlagen, de Trendstudie en het ontwerp MJP GA II.

Voor de toegankelijkheid van de cijfermatige informatie wordt verwezen naar de kanttekening onder 2.2.2.

De Commissie constateert dat in het MER weliswaar wordt ingegaan op de functies van het MJP GA maar dat daarbij geen inzicht wordt gegeven in de status van het MJP GA. In het MJP GA zelf wordt wel ingegaan op de status van het plan. De Commissie benadrukt dat er pas sprake is van een formeel toetsingskader na verwerking in het Nationaal Milieubeleidsplan (NMP) en in de provinciale milieubeleidsplannen (PMP's) en provinciale milieuverordeningen (PMV's).

Een nadere toelichting op dit algemeen oordeel wordt gegeven in onderstaande paragrafen.

2.1 Algemene beleidsbeslissingen

2.1.1 Plichtgebieden

In het MER wordt in paragraaf 4.4 gesteld dat de mogelijkheid bestaat tot het instellen van een inzamelplicht naast het verlenen van vergunningen waarin het recht voor inzameling wordt vastgelegd. Op basis hiervan worden de milieu-effecten van het al dan niet selectief instellen van plichtgebieden in het MER tegen elkaar afgewogen.

In artikel 10.36, vijfde lid van de Wm wordt inderdaad de grondslag gegeven voor het instellen van landelijke of beperkte rechtgebieden. De Commissie wijst

er echter op dat het twijfelachtig is of de in de Wm (art 8.14, 2° lid) opgenomen bepalingen inzake plichtgebieden het mogelijk maken de inzamelplicht tot bepaalde gebieden te beperken.

Het MER concludeert dat het alternatief, waarbij wordt uitgegaan van een selectief opgelegde inzamelplicht (alternatief 2) aan te merken is als meest milieuvriendelijk alternatief. Deze conclusie volgt echter niet zonder meer uit de vergelijking van alternatieven op milieu-effecten, zoals gegeven in tabel 4.4. maar is afhankelijk van de onderlinge weging van de aspecten waarop de alternatieven zijn gescoord. Informatie over deze weging wordt niet gegeven.

2.1.2 **Criteria in- en uitvoer**

Het MER meldt dat het voornaamste discussiepunt in Europees verband is in hoeverre uitvoer naar andere EU-landen voor nuttige toepassing is toegestaan. De in het MER beschreven alternatieven richten zich op de verschillende mate van overheids grijpen bij met name nuttige toepassing.

Het is echter allerminst zeker dat grensoverschrijdend transport van afval voor nuttige toepassing kan worden beperkt. Gegeven eerdere arresten en de recent door de afdeling Bestuursrechtspraak op 23 april 1996 gestelde prejudiciële vragen aan het Europese Hof van Justitie is de kans aanwezig dat het Europese Hof van Justitie dergelijke beperkingen ontoelaatbaar acht.

De Commissie adviseert hierover bij de besluitvorming over het ontwerp-plan een beschouwing te geven zodat duidelijk wordt wat de realiteitswaarde is van de in het MER beschreven alternatieven 3 (gesloten grenzen voor definitieve verwijdering, open grenzen bij gelijkwaardige toepassing, tevens voorgenomen beleid) en 4 (gesloten grenzen voor definitieve verwijdering en nuttige toepassing).

2.2 **Sectorplannen**

2.2.1 **Inleiding**

Zwaartepunt in het MER ligt bij de (milieu)vergelijking van technieken voor de be- en verwerking en eindverwerking van gevaarlijk afval in de sectorplannen. Op basis van deze vergelijking wordt per categorie afvalstof een keuze gemaakt voor een minimum-standaard. Het MER geeft aan dat dit een keuze is voor de verwijderingstechniek, die gegeven de stand der technologie ten minste moet worden ingezet om te voldoen aan het criterium 'effectiviteit en efficiëntie' van de doelmatigheidstoets.

Voor de vergelijking van technieken is bij een groot aantal gevaarlijke afvalstromen gebruik gemaakt van de methode van Levens Cyclus Analyse (LCA). Alleen voor die afvalstromen waarvoor naar de mening van de opstellers van het MER voldoende kwantitatieve gegevens beschikbaar zijn, is een LCA uitgevoerd.

De meerwaarde van toepassing van de methodiek LCA ligt naar de mening van de Commissie met name in de systematische gegevensverzameling en bewerking voor het vergelijken van milieu-effecten. De methodiek is echter nog in ontwikkeling en kent nog een aantal methodische problemen en onzekerheden.

Hiermee dient bij de beoordeling van de resultaten van een LCA naar de mening van de Commissie rekening te worden gehouden. In het onderstaande wordt hierop nader ingegaan.

2.2.2 Toepassing Levens Cyclus Analyse

Controleerbaarheid gegevens

De kwantitatieve vergelijkingen in sectorplannen zijn moeilijk controleerbaar. Dit is enerzijds een gevolg van de gehanteerde LCA methodiek waarbij gegevens van een groot aantal processen aaneen worden geschakeld, anderzijds zijn niet alle milieugegevens van processen gerapporteerd als gevolg van projectspecifieke geheimhouding.

Eco-toxische effecten in het eindtraject

Het MER stelt dat over het uitlooggedrag en de daaraan verbonden toxiciteit bij hergebruik en stort onvoldoende bekend is om in de berekeningen uit te gaan van verschillen in eco-toxische effecten in het eindtraject.

De Commissie onderkent dat de kennis over uitlooggedrag bij hergebruik en stort thans niet toereikend is om hierover en daarmee over de eco-toxiciteit van reststoffen in het eindtraject, concrete uitspraken te kunnen doen; sprake is van een leemte in kennis. Dit betekent daarmee niet dat het onderwerp onbesproken kan blijven. Het bestaan van een leemte moet betekenen dat aan de resultaten van de uitgevoerde vergelijkingen geen absolute waarde kan worden toegekend. Door deze leemte in kennis is het risico immers aanwezig dat de eco-toxiciteitseffecten zwaarwegender kunnen zijn dan de milieu-effecten vanwege het gebruik en de uitsparing van energie en grondstoffen, die nu uit de vergelijking als dominant naar voren komen. Invulling van de leemte in kennis kan leiden tot een keuze voor een andere voorkeurstechiek.

Het ontbreken van deze informatie, die naar de Commissie inschat niet op korte termijn beschikbaar kan komen, betekent dat de uitgevoerde vergelijking van technieken moet worden gezien als een waardevolle eerste screening op milieu-effecten. In deze screening staan thans energie en grondstoffen en de daaraan gerelateerde milieu-effecten centraal, omdat er op dit moment onvoldoende gegevens beschikbaar zijn over de ecotoxiciteit in het eindtraject⁴].

Een en ander betekent naar de mening van de Commissie dat de vergunningverlener bij iedere vergunningaanvraag dient na te gaan of nieuwe inzichten over uitlooggedrag bij hergebruik en stort beschikbaar zijn. Wanneer dit het geval is zal in een MER voor de inrichting een nieuwe vergelijking van technieken plaats dienen te vinden.

Voorts dient te worden bedacht dat de kwantitatieve LCA uitkomsten het resultaat zijn van de stand van zaken van de Nederlandse LCA methodiek waarbij specifiek voor de toepassing in deze MER een aantal methodische keuzen is gemaakt binnen de ruimte die de LCA handleiding 1992 daarvoor geeft. Het betreft hier bijvoorbeeld de systeemafbakening en de toerekening van vermeden milieu-effecten en de selectie van milieu-effecten (geen terrestrische ecotoxiciteit maar wel energie en afval). Daarbij is ook een aantal nieuwe inzichten ver-

4 Zie ook bijlage 4, inspraakreacties 25 en 38.

werkt die aanvullend zijn op de genoemde LCA handleiding, zoals bijvoorbeeld een meer accurate normalisatiewaarde (voor aquatische toxiciteit) en aanvullende normalisatie- en 'distance to target' waarden voor energie en afval. Echter, niet alle nieuwe inzichten zijn verwerkt, waaronder recentere equivalentiefactoren voor toxiciteit op basis van recentere normstellingswaarden. Veel van deze nieuwe inzichten zullen naar verwachting op korte termijn resulteren in een actualisering van de handleiding. Ook tegen deze achtergrond concludeert de Commissie dat een vergelijking van technieken op basis van de in het MER uitgevoerde LCA niet kan leiden tot harde conclusies omtrent milieugevolgen⁵].

Met het hanteren van een minimum-standaard als referentie voor vergunningverlening dient ook om de volgende redenen zorgvuldig te worden omgegaan. De minimum-standaard kan alleen als referentie worden gehanteerd wanneer de samenstelling van het te verwerken afval vergelijkbaar is met de samenstelling die gehanteerd is als uitgangspunt voor de berekeningen in dit MER. Bij initiatieven voor verwerking van afvalstromen die qua samenstelling in belangrijke mate afwijken, zoals dat bij specifieke deelstromen het geval is, zal een volledig nieuwe vergelijking van technieken op milieu-effecten plaats dienen te vinden.

Tenslotte dient rekening te worden gehouden met het gegeven dat in de LCA methodiek geen rekening wordt gehouden met locatiespecifieke aspecten. Dit betekent dat wanneer in een MER op inrichtingsniveau een vergelijking van technieken plaats zou vinden met behulp van LCA, er aanvullend een locatiespecifieke milieu-analyse dient te worden uitgevoerd om de feitelijke milieu-effecten in beeld te brengen.

Wanneer, zoals in dit MER is gebeurd, geen rekening wordt gehouden met ecotoxiciteit van reststoffen in het eindtraject, is het verklaarbaar dat in dit MER weinig aandacht is besteed aan spore-elementen en metalen in de te verwerken afvalstroom. Zo wordt bijvoorbeeld bij de afvalcategorie verfslude geen rekening gehouden met Cr^{6+} en wordt bij de categorie afvalolie geen rekening gehouden met lood, terwijl voor beiden geldt dat deze componenten als zodanig zijn opgenomen in samenstellingslijsten van de Afvalstoffengids. Ook bij afgewerkte olie en oliefilterresidu zijn spore-elementen en zware metalen niet in de effectvoorspelling meegenomen.

Aangezien de gebruikte gemiddelde samenstelling van de afvalstroom van wezenlijk belang is voor de milieu-effecten in met name het eindtraject van de be- en verwerking (hergebruik en finale stort), adviseert de Commissie bij de verdere ontwikkeling van de LCA uit te gaan van een volledig beeld van de samenstelling van de afvalstromen.

5 Zie ook bijlage 4, inspraakreacties 32, 35, 62 en 89.

3. AANBEVELINGEN VOOR DE BESLUITVORMING

3.1 Vergunningentermijn

Bij de vergelijking van alternatieven voor de huidige vergunningentermijn ontbreekt in het MER een beschouwing over de mogelijkheden om de vergunning tussentijds te screenen en de voorschriften desnoods aan te scherpen. Het betreft hier de actualiseringsplicht zoals die in artikel 8.22 Wm is opgenomen⁶. Zeker bij vergunningen voor een periode van 10 jaar (alternatief 1) zal deze plicht van de vergunningverlener binnen bepaalde grenzen kunnen spelen op basis van het ALARA-beginsel. Het effectueren van deze plicht maakt dat een vergunningentermijn van 10 jaar minder negatief scoort ten opzichte van het nul-alternatief (5 jaar, tenzij de omvang van de investering een dergelijke termijn niet redelijk maakt).

De Commissie adviseert bij de besluitvorming alsnog een beschouwing te geven van de gevolgen van deze actualiseringsplicht voor de keuze van de vergunningentermijn.

3.2 Berekeningen ecotoxiciteit verwerking

De Commissie heeft geconstateerd dat de berekening van de ecotoxiciteit van de verschillende verwerkingstechnieken dient te worden aangepast, aangezien een fout is gemaakt bij het normaliseren van de scores op basis van de uitkomsten van de classificatie. Tussentijds heeft de initiatiefnemer nieuwe berekeningen uitgevoerd. Door deze berekeningen lijken de eindconclusies niet te veranderen. De Commissie adviseert de herziene berekeningen openbaar te maken bij de definitieve besluitvorming.

3.3 Toepassing LCA in m.e.r. op vergunningenniveau

Het MER besteedt aandacht aan de leemten in kennis en de beperkingen van de LCA-methodiek. In hoofdstuk 6 van het MER wordt geconstateerd dat voor veel technieken de in het MER gebruikte emissie-profielen niet meer zijn dan een eerste aanzet. Het commentaar van de Commissie in hoofdstuk 2 van dit advies onderschrijft deze constatering.

In het MER wordt aangegeven dat verbetering van kennis van emissie-profielen op korte termijn gewenst is. Als één van de mogelijkheden om dit te realiseren wordt in het MER gesuggereerd om bij vergunningaanvragen structureel te vragen naar een LCA-format, waarin het emissie-profiel voor de verwerking van 1 ton afval wordt weergegeven.

De Commissie heeft tussentijds haar mening over een dergelijke vraag kenbaar gemaakt aan de Stuurgroep MJP GA II. Zij is van mening dat om een aantal redenen een dergelijke vraag op korte termijn niet reëel is (zie bijlage 5 bij dit

6 Zie ook bijlage 4, inspraakreacties 32, 35 en 62.

advies). Het uiteindelijke streven zou naar de mening van de Commissie wel moeten zijn dat op termijn de benodigde informatie in LCA-format beschikbaar komt ten behoeve van vergelijking van technieken.

De Commissie adviseert echter om stapsgewijs de benodigde informatie te genereren. In richtlijnen op inrichtingsniveau dient systematisch te worden gevraagd naar informatie over de belangrijke milieu-ingrepen en milieu-effecten, zoals deze op basis van het MER voor het MJP GA II kunnen worden geïdentificeerd. Op basis van de aldus vastgestelde indicatoren kunnen de milieu-effecten van de voorgenomen activiteit worden vergeleken met de referentie-waarden, zijnde de waarden van de indicatoren bij de minimum-standaard. Vervolgens kan in evaluatie-programma's een monitoring op deze aspecten worden voorgeschreven. In de tijd kan de vraag naar informatie worden uitgebreid zodat op termijn de benodigde informatie beschikbaar komt om een volledige LCA uit te voeren.

4. OVERIGE OPMERKINGEN OVER HET MER

4.1 C₂-afvalstoffen

- Gegeven de geconstateerde praktische onmogelijkheid, om de metalen uit metaalhoudende afvalstoffen vrij te maken, is het de vraag of het realistisch is het huidige beleid, gericht op het bewaren van $\geq 2\%$ metaalhoudend afval in ieder geval voor een periode van (nog eens) 15 jaar, voort te zetten. De Commissie adviseert aan dit onderwerp aandacht te besteden bij de evaluatie van dit MER en zonedig bij het eerstvolgende MJP GA alternatieven in de vorm van definitief storten of het hanteren van een hoger grenspercentage te overwegen.
- Met betrekking tot het smelten van afval kan worden opgemerkt dat het smelten onder reducerende omstandigheden resulteert in het uitdampen van vluchtige metalen (als oxyde en/of zout) en de vorming van een metallische smelt-laag onder de ca-si-al-laag. Reducerend smelten is daarom te zien als zowel een immobilisatie-techniek als een pyro-metallurgische techniek. Dit inzicht komt niet terug in de geformuleerde volgorde van de minimumstandaard.

4.2 C₃-afvalstoffen

* Definitie C₃-afval

Onduidelijk is of in het MER in paragraaf 5.14 rekening wordt gehouden met de beleidswijziging per 1 augustus 1996 om als definitie van C₃-afval te hanteren het 'oude' C₃ plus het 'oude' C₄.

- * Het onderscheid in deelstromen op basis van meer of minder dan 10% organisch stof, als gloeiverlies bepaald, is een onvoldoende criterium voor categorie-indeling. In ieder geval lijken van belang:
 - hoe het gloeiverlies wordt veroorzaakt (ook hydroxide-slibben en carbonaat- en gipshoudende afvalstoffen kunnen een hoog gloeiverlies hebben);
 - wat de calorische waarde van het afval is (AVI-voeding 7 tot 12 MJ/kg, dit kan als minimum worden gezien);
 - wat de aard van het organisch materiaal is (biologisch makkelijk afbreekbaar materiaal leidt tot diepere verzuring en is dus ongewenster op een stort dan biologisch minder of niet-afbreekbaar materiaal).
- * Voor C₃-afvalstoffen >10% organische stof geldt dat bij thermische verwerkingstechnieken eveneens een grondstof ontstaat (licht puzzolaan) die nuttig toegepast kan worden. Op dit moment is dit ook de praktijk voor thermisch behandelde grond. Bij de vergelijking van de milieu-ingrepen voor de alternatieven dient bij alternatief 2 (thermische verwarming) op grondstof niet een 0 maar een + of ++ score te worden toegekend.

4.3 Straalgrit

De flexibiliteit van thermische immobilisatie/verwerkingstechnieken is zeer groot. Deze technieken lenen zich goed om combinaties van afvalstoffen te verwerken. In een aantal gevallen is alleen door het blenden van specifieke stromen thermische behandeling voor afvalstoffen perspectiefrijk. Bij de vergelijking van de milieu-ingrepen voor de alternatieven dient bij alternatief 3 (thermische immobilisatie) op flexibiliteit niet een 0 maar + of ++ score te worden toegekend.

BIJLAGEN

bij het toetsingsadvies over het
milieu-effectrapport
Meerjarenplan Gevaarlijke Afvalstoffen II
(MJP GA II)

(bijlagen 1 t/m 5)

afgeen

BIJLAGE 1

Brief van het bevoegd gezag d.d. 13 mei 1996 waarin de Commissie in de gelegenheid wordt gesteld om advies uit te brengen

Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Interprovinciaal Overleg **ip^o**

	Commissie voor de milieu-effectrapportage
ingekomen:	14 MEI 1996
nummer:	807-96
dossier:	683-764m 81 6x
kopie naar:	HL-Sc-red-bisbl

Uw kenmerk	Uw brief	Kenmerk	Datum
			13 mei 1996
Onderwerp			
Inspraak ontwerp-Meerjarenplan Gevaarlijke Afvalstoffen			

Bij brief d.d. 14 maart 1995 is door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland namens het Interprovinciaal Overleg (IPO) de startnotitie ten behoeve van het Meerjarenplan Gevaarlijke Afvalstoffen II (MJP-GA II) aangeboden. Daarbij bent u in de gelegenheid gesteld een advies voor richtlijnen uit te brengen voor het milieu-effectrapport (MER). Bij brief d.d. 22 mei 1995 is het advies voor richtlijnen door u aangeboden waarna is gestart met het opstellen van het MER.

Op 23 januari 1996 heeft een overleg plaatsgevonden tussen de Projectgroep MJP-GA II en de commissie MER waarbij de leden van de werkgroep MER MJP-GA II hun reacties op het concept-MER in hebben gebracht. Met het opstellen van het definitieve MER is met de ingebrachte reacties rekening gehouden.

Hierbij bied ik u aan het door de minister van VROM en het IPO aanvaardbaar verklaarde MER ten behoeve van het MJP-GA II, alsmede het ontwerp-MJP-GA II zoals dat op 18 april 1996 door de Minister van VROM en het IPO is vastgesteld. Het MJP-GA II is de integrale bijstelling van het in juni 1993 door het IPO en de Minister van VROM vastgestelde MJP-GA I.

Het MJP-GA II vormt het toetsingskader voor vergunningverlening met betrekking tot de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen. Een aanvraag om vergunning wordt, voor wat de doelmatigheid betreft, getoetst aan het MJP-GA II. Daarnaast vormt het MJP-GA II het toetsingskader voor grens-overschrijdend verkeer van gevaarlijke afvalstoffen ter uitvoering van de aan Nederland opgelegde verplichtingen in het kader van de Verordening 259/93/EEG.

Het MJP-GA II heeft tot doel bij te dragen aan preventie van gevaarlijke afvalstoffen alsmede het bevorderen van een zo hoogwaardig mogelijke en lekvrije verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen.

Het ontwerp-MJP-GA II, het MER en de Trendstudie liggen ter inzage van 15 mei tot en met 9 juli 1996.

Bijlagen

Verzoekt bij beantwoording onderwerp, datum en kenmerk van deze brief te vermelden.
In verband met het regeeringsbeleid om het aantal auto-kilometers terug te dringen wordt het zeer op prijs gesteld dat u bij bezoek aan een VROM-kantoor gebruik maakt van het openbaar vervoer.

De openbare hoorzitting zal plaats vinden op donderdag 27 juni 1996 om 20.00 uur in het Jaarbeursgebouw, Jaarbeursplein te Utrecht.

Gelet op het voorgaande stel ik u conform artikel 7.26 van de Wet milieubeheer in de gelegenheid om voor 14 augustus een advies uit te brengen omtrent het MER.

Met vriendelijke groet,

Voorzitter Stuurgroep Meerjarenplan
Gevaarlijke afvalstoffen

J.W.J. Wolf

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J.W.J. Wolf', written over a horizontal line.

Bijlagen: MJP-GA II
Samenvatting MER
MER
Trendstudie gevaarlijk afval 1993-2005

BIJLAGE 2

Openbare kennisgeving van de toetsingsprocedure in Staatscourant nr. 92 d.d. 14 mei 1996

Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Interprovinciaal Overleg **ip^o**

Begin inspraak: Ontwerp Meerjarenplan Gevaarlijke Afvalstoffen II

Het Meerjarenplan Gevaarlijke Afvalstoffen II (MJP-GA II) vormt het toetsingskader voor vergunningverlening met betrekking tot de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen. Een aanvraag om vergunning wordt, voor wat de doelmatigheid betreft, getoetst aan het MJP-GA II. Daarnaast vormt het MJP-GA II het toetsingskader voor grens-over-schrijdend verkeer van gevaarlijke afvalstoffen ter uitvoering van de aan Nederland opgelegde verplichtingen in het kader van de Verordening 259/93/EEG. Het MJP-GA II heeft tot doel bij te dragen aan preventie van gevaarlijke afvalstoffen alsmede het bevorderen van een zo hoogwaardig mogelijke en lekvrije verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen. Het beleid zoals in dit plan verwoord, wordt door de provincies overgenomen in de Provinciale milieu-beleidsplannen.

Ten behoeve van het opstellen van het MJP-GA II is een milieu-effectrapport (MER) opgesteld ter onderbouwing van beleidskeuzen. Tevens ligt aan het MJP-GA II de Trendstudie gevaarlijk afval 1993-2005 (Trendstudie) ten grondslag waarin prognoses worden gegeven voor het verwachte aanbod van gevaarlijke afvalstoffen in 2000 en 2005.

Als onderdeel van de totstandkoming van dit MJP-GA II start op 15 mei 1996 een inspraakprocedure. Hierbij wordt een ieder in de gelegenheid gesteld op het ontwerp MJP-GA II te reageren.

Het ontwerp MJP-GA II, het MER en de Trendstudie liggen ter inzage van 15 mei tot en met 9 juli 1996 in:

- het voorlichtingscentrum van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, Rijnstraat 8, Den Haag, tijdens kantooruren;
- de bibliotheek van de 12 provinciehuizen, tijdens kantooruren;
- de Centrale openbare bibliotheken van de steden met meer dan 75.000 inwoners, tijdens de openingstijden van de bibliotheek (minimaal één avond per week en op

zaterdagochtend);

- het secretariaat van de NVCA, Kerkplein 3, Schelluinen, tijdens kantooruren.

Tevens liggen het ontwerp MJP-GA II en de samenvatting van het MER in deze periode ter inzage ten kantore van alle gemeenten.

Als u een reactie wilt geven op het ontwerp MJP-GA II, het MER of de Trendstudie kunt u deze vóór 10 juli 1996 zenden aan:

Secretariaat van het Interprovinciaal Overleg, t.a.v. de voorzitter van de Stuurgroep MJP-GA II, Postbus 97728, 2509 GC DEN HAAG onder vermelding van: "Inspraak ontwerp MJP-GA II".

Tevens kunt u bij bovengenoemd adres schriftelijk kenbaar maken dat u uitgenodigd wilt worden voor de openbare hoorzitting op donderdag 27 juni 1996 aanvang 20.00 uur in het Jaarbeursgebouw, Jaarbeursplein te Utrecht.

Ontwerp MJP-GA II, Trendstudie en bijbehorend MER kunnen tegen betaling worden besteld bij het Distributiecentrum VROM, tel. 079-3449449. Voor meer informatie kunt u contact opnemen met de heer J.W. van Hornoot, tel. 070-3394168.

Alle reacties worden betrokken bij het opstellen van het definitieve MJP-GA II. Uw persoonlijke gegevens worden desgevraagd niet bekend gemaakt. Een ieder die gereageerd heeft op het ontwerpplan krijgt zo spoedig mogelijk een afschrift van het definitieve MJP-GA II en de Nota van aanpassing. In de Nota van aanpassing wordt verantwoord op welke wijze met de inspraakreacties en adviezen is omgegaan.

De voorzitter van de Stuurgroep
Meerjarenplan gevaarlijke afvalstoffen
J.W.J. Wolf

BIJLAGE 3

Projectgegevens

Initiatiefnemer: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en het Interprovinciaal Overleg (IPO)

Bevoegd gezag: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en het IPO

Besluit: vaststellen plan voor de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen voor Nederland

Categorie Besluit m.e.r.: C 18.1

Activiteit: Vaststellen van methoden van verwerking van gevaarlijk afval en vaststellen van voorzieningen voor die verwerking.

Procedurele gegevens:

kennisgeving startnotitie: 20 maart 1995

richtlijnenadvies uitgebracht: 22 mei 1995

richtlijnen vastgesteld op: 19 juni 1995 (VROM) en op 17 juli 1995 (12 provincies)

kennisgeving MER: 14 mei 1996

toetsingsadvies uitgebracht: 16 september 1996

Bijzonderheden:

De Commissie is van mening dat het MER voldoende informatie biedt voor de besluitvorming over het MJP GA II. Naar haar mening moet dit milieu-effectrapport gezien worden als een eerste goede stap in een traject dat moet gaan leiden tot een volledige, kwantitatief onderbouwde vergelijking van de milieu-effecten van verwerkingstechnieken voor gevaarlijk afval, waarbij rekening wordt gehouden met milieu-effecten in alle schakels van de verwijderingsketen. Zij constateert dat het MER dit volledige inzicht niet geeft met name door het buiten beschouwing laten van eco-toxische effecten van reststoffen in het eindtraject van de verwerking. Zij stelt tegelijkertijd echter vast dat een volledig beeld op korte termijn niet gegeven kan worden, aangezien op dit punt sprake is van een leemte in kennis. Het gegeven dat op dit moment geen volledig beeld gegeven kan worden, dient naar de mening van de Commissie consequenties te hebben voor de hardheid waarmee de minimum-standaard als referentie-techniek wordt gehanteerd bij de vergunningverlening. De Commissie adviseert hierover een toelichting op te nemen bij de definitieve besluitvorming over het MJP GA II.

Samenstelling van de werkgroep:

dr. J.H. Anthonissen (toetsing)

prof.dr. P.J. van de Berg

ir. A.J.M. Jans

drs. T.J. Blonk (toetsing)

drs. E.W. Lindeijer (richtlijnen)

ing. E.M. Mastenbroek (voorzitter)

ir. E. Mulder (richtlijnen)

dr. F.P.C.L. Tonnaer

dr. ir. C. Zevenbergen (toetsing)

Secretaris van de werkgroep: ir. V.J.H.M. ten Holder

BIJLAGE 4

Lijst van inspraakreacties en adviezen

nr.	datum	persoon of instantie	plaats	datum van ontvangst Cie. m.e.r.
1.	960607	Engelhard-Clal	Drijfhout	960719
2.	960620	Vereniging FME-CWM	Zoetermeer	960719
3.	960620	v.Vgroep Milieu Dienstverleners	Nieuwegein	960719
4.	960617	Op den Kamp Adviesgroep namens Recyclingbedrijf Reçag te Apeldoorn	Den Haag	960719
5.	960623	Esso Nederland B.V. als vertegenwoordiging van de Stichting Europoort Botlek Belangen	Rotterdam	960719
6.	960624	Nederlandse Vereniging van Bilge Inzamelaars	Schelluinen	960719
7.	960624	Centrale Bewerkingseenheid B.V. mede namens Groenendaal Handel in afgewerkte oliën B.V., Laura & Vereeniging B.V., Oliehandel Koewelt B.V., Olieverwerking Amsterdam B.V., OZON-Verol B.V. en Wubben Handelsmaatschappij	Schelluinen	960719
8.	960624	Ministerie van Defensie, Directie Juridische Zaken, Afdeling Bestuurs-, Straf- en Tucht recht	Den Haag	960719
9.	960624	Ecoservice Nederland B.V.	Dordrecht	960719
10.	960624	Samenwerkende Kamers van Koophandel en Fabrieken voor Overijssel	Zwolle	960719
11.	960626	Pot Jonker Hoogendoorn Advocaten & Notarissen namens Witco B.V. te Haarlem	Haarlem	960719
12.	960626	ing. A.M.L. van Rooij	St. Oedenrode	960719
13.	960628	De Groenen, regio Gelderland	Nijmegen	960719
14.	960628	Milieu Logistiek Stadskanaal bv	Stadskanaal	960719
15.	960628	Burgemeester en Wethouders Staphorst	Staphorst	960719
16.	960701	Vereniging FME-CWM	Zoetermeer	960719
17.	960701	Material Supply Veendam	Veendam	960719
18.	960628	Afvalbeheer	Den Bosch	960719
19.	960628	Vereniging Milieu Platform Zorgsector	Amsterdam	960719
20.	960701	De Groenen Eindhoven	Eindhoven	960719
21.	960702	Pelt & Hooykaas B.V.	Rotterdam	960719
22.	960702	Openbaar Lichaam Afvalstoffenverwijdering Midden- en Noord-Zeeland	Goes	960719
23.	960703	DSM Andeno	Venlo	960719

nr.	datum	persoon of instantie	plaats	datum van ontvangst Cie. m.e.r.
24.	960701	Samenwerkende Kamers van Koophandel en Fabrieken in de provincie Utrecht	Utrecht	960719
25.	960703	Metalchem/DRS b.v.	Zuidbroek	960719
26.	960703	Argentia B.V.	Moerdijk	960719
27.	960703	BFI Holding	Oosterveen	960719
28.	960613	Stadsgewest Breda	Breda	960719
29.	960702	ATF Chemie	Drachten	960719
30.	960701	Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Flevoland	Lelystad	960719
31.	960705	Medisch Spectrum Twente	Enschede	960719
32.	960704	Nederlandse vereniging van Verwerkers van Chemische Afvalstoffen	Schelluinen	960719
33.	960704	Transport en Logistiek Nederland, deelmarkt Afvalstoffen- en Kipautovervoer	Zoetermeer	960719
34.	960704	Civieltechnisch Centrum Uitvoering Research en Regelgeving	Gouda	960719
35.	960708	Van Vlodrop Processing b.v.	Bergen op Zoom	960719
36.	960705	Environmental Consultancy	Bilthoven	960719
37.	960708	Vereniging van Afvalverwerkers (VVAV)	Utrecht	960916
38.	960708	LETO Recycling B.V.	Almelo	960719
39.	960709	Stibbe Simont Monahan Duhot namens de Federatie van de Belgische Cementnijverheid vzw	Amsterdam	960719
40.	960704	E. Merck Nederland B.V.	Amsterdam	960719
41.	960704	Edelchemie Panheel B.V.	Panheel	960719
42.	960705	Burgemeester en Wethouders Arnhem	Arnhem	960719
43.	960705	Gemeentelijk Havenbedrijf Rotterdam	Rotterdam	960719
44.	960705	Bureau Milieuzaken BRMO van de Vereniging VNO-NCW	Den Haag	960719
45.	960704	Academisch Ziekenhuis VU	Amsterdam	960719
46.	960705	Academisch Ziekenhuis Nijmegen	Nijmegen	960719
47.	960705	Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Noord-oost-Brabant	Den Bosch	960719
48.	960704	Technisch Bureau G.W. Bos	Beerta	960719
49.	960704	Ruhr-Carbo Milieu B.V.	Amsterdam	960719
50.	960704	Samenwerkende Kamers van Koophandel voor Gelderland	Arnhem	960719

nr.	datum	persoon of instantie	plaats	datum van ontvangst Cie. m.e.r.
51.	960708	Muntinga Milieubeheer Management B.V.	Beekbergen	960719
52.	960708	Reststoffenunie Waterleidingbedrijven B.V.	Nieuwegein	960719
53.	960708	BRBS Sorteren, vereniging van logistieke centra voor sorteerstromen	Houten	960719
54.	960703	Burgemeester en Wethouders Zundert	Zundert	960719
55.	960708	Paktank Oil Nederland B.V.	Botlek	960719
56.	960708	van Gansewinkel Groep bv	Soerendonk	960719
57.	960708	Vereniging Belangenbehartiging Autodemontage- branche	Den Bosch	960719
58.	960704	Streekgewest Westelijk Noord-Brabant	Roosendaal	960719
59.	960705	Provinciaal samenwerkingsorgaan Kamers van Koophandel Noord-Brabant	Den Bosch	960719
60.	960608	VOGAN B.V. Afvaloliecentrale	Tilburg	960719
61.	960705	Machiefabriek & Constructiewerkplaats Jansen BV	Harderwijk	960719
62.	960708	Russell Advocaten namens Verol Recycling Limburg B.V. te Maastricht	Amsterdam	960719
63.	960708	Esso Nederland B.V.	Den Haag	960719
64.	960702	Ziekenhuis Eemland	Amersfoort	960719
65.	960709	Mr. B.J.M. Veldhoven namens Fapona Milieu Service B.V. te Apeldoorn en Neproma B.V. te Arnhem	Den Haag	960719
66.	960709	Mr. B.J.M. Veldhoven namens Afvalverwerking Botlek B.V., Afvalstoffenterminal Moerdijk B.V., Ruhr-Carbo Milieu B.V., Verstraete Verbrugge Watco B.V. en North Refinery Refining & Trading Holland B.V.	Den Haag	960719
67.	960709	Mr. B.J.M. Veldhoven namens Afvalverwerking Botlek B.V. te Rotterdam	Den Haag	960719
68.	960704	Fuji Photo Film B.V.	Tilburg	960719
69.	960709	Bakker Milieu Service	Oostvoorne	960719
70.	960709	Russell Advocaten namens Scribel N.V. te Seneffe en Ciments d'Obourg N.V. te Obourg	Amsterdam	960719
71.	960709	Polychrome Chemco namens de Werkgroep Vellig- heid, Gezondheid en Milieu van de Nederlandse Vereniging van Leveranciers van Fotografische en Cinematografische Artikelen	Soest	960719
72.	960709	Ecotechniek BV	Maarssen	960719
73.	960709	Ecotechniek BV (aanvulling op nr. 72)	Maarssen	960719

77

nr.	datum	persoon of instantie	plaats	datum van ontvangst Cie. m.e.r.
74.	960709	Teeuwissen Rioolreiniging B.V.	Hulzen	960719
75.	960709	Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Gooiland mede namens de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam-Haarlem	Hilversum	960719
76.	960709	Russell Advocaten namens Verol Recycling Limburg B.V. te Maastricht	Amsterdam	960719
77.	960708	Interchemic B.V.	Maasbracht	960719
78.	960709	Trenité van Doorne namens Verstraeten Verbrugge Watco B.V. te Rotterdam	Rotterdam	960719
79.	960709	AVR Chemie B.V.	Rotterdam	960719
80.	960709	Afvalstoffen Terminal Moerdijk B.V. mede namens Jaartsveld, Groen en Milieu B.V.	Moerdijk	960719
81.	960709	NV Rova Holding	Zwolle	960719
82.	960708	Chemische Afvalstoffen Dusseldorp b.v.	Lichtenvoorde	960719
83.	960709	Akzo Nobel Chemicals bv	Amersfoort	960719
84.	960709	Vereniging van Noordhollandse Gemeenten	Middenbeemster	960719
85.	960709	Waste Management Nederland B.V.	Rotterdam	960719
86.	960708	J. van der Veen	Delft	960719
87.	960709	Metaalunie, nederlandse organisatie van ondernemers in het midden- en kleinbedrijf in de metaal	Nieuwegein	960719
88.	960709	Vereniging van Nederlandse Gemeenten	Den Haag	960719
89.	960709	Stichting Natuur en Milieu mede namens de Provinciale Milieufederaties, Greenpeace Nederland, Landelijke vereniging tot Behoud van de Waddenzee en Stichting Natuur en Milieu	Utrecht	960719
90.	960709	Samenwerkende Kamers van Koophandel en Fabrieken van Zuid-Holland	Rotterdam	960719
91.	960708	van der Velden Afvalverwerking B.V.	Buren	960719
92.	960709	General Electric Plastics B.V.	Bergen op Zoom	960719
93.	960710	MIREC B.V.	Eindhoven	960916
94.	960704	BOVAG	Bunnik	960916
95.	960417	mr. B.J.M. Veldhoven namens Afvalstoffen Terminal Moerdijk B.V., Afvalverwerking Botlek B.V., Ruhr-Carbo Milieu B.V. en Verstraeten Verbrugge Watco B.V.	Den Haag	960916
96.	960704	Bestuur Regio Utrecht, beheerscommissie dienstverlening milieubeheer Zuid-oost Utrecht	Zeist	960916
97.	960709	Burgemeester en Wethouders Nijmegen	Nijmegen	960916

nr.	datum	persoon of instantie	plaats	datum van ontvangst Cie. m.e.r.
98.	960709	Nederlandse Vereniging van Fabrikanten en Importeurs van Batterijen	Zoetermeer	960916
99.	960709	T.T.S. Milieu V.o.f.	Rotterdam	960916

BIJLAGE 5

Brief van de Commissie m.e.r. d.d. 12 maart 1996, inzake LCA in m.e.r. voor vergunningverlening

commissie voor de milieu-effectrapportage

Aan de Stuurgroep Meerjarenplan
Gevaarlijk Afval
Postbus 90602
2509 LP DEN HAAG

uw kenmerk
--

uw brief
--

ons kenmerk
U154-96/HI/mp/683-74

onderwerp
verplichte toepassing LCA in m.e.r. voor
vergunningverlening

doorkiesnr.
(030) 234 76 27

Utrecht,
12 maart 1996

Tijdens het gesprek over het concept-MER voor het MJP.GA II op 23 januari jl. heeft u de werkgroep van de Commissie m.e.r. verzocht haar mening te geven over het voorschrijven van levens-cyclus-analyse (LCA) als methodiek voor de vergelijking van verwerkingsmethoden voor gevaarlijk afval bij vergunningaanvragen. Tijdens het gesprek is hierop geen definitief antwoord gegeven, omdat de werkgroep zich niet nadrukkelijk vooraf over deze vraag had gebogen.

Nadien zijn enkele deskundigen in het veld en de betrokken werkgroep over deze vraag geconsulteerd. Op basis van deze consultatieronde is de onderstaande mening van de Commissie tot stand gekomen.

De Commissie is van mening dat LCA als model in principe de beste basis biedt voor een systematische gegevensverzameling en bewerking voor het vergelijken van milieu-effecten. Inherent aan de systematische benadering in de methodiek is dat ook de onzekerheden in milieu-effecten expliciet naar voren komen.¹ Hierdoor is een goede bespreking van de gevolgen van deze onzekerheden voor de besluitvorming bij LCA onontbeerlijk.

De onzekerheden in de uitkomsten van de LCA worden voor een groot deel veroorzaakt door het (nog) ontbreken van voldoende (betrouwbare) data. Het trekken van harde conclusies wordt hierdoor bemoeilijkt. Zo zullen bijvoorbeeld bij de vergelijking van een nieuwe technologie met de minimum-standaard de beschikbare data veelal afkomstig zijn van proefopstellingen. Extrapolatie van deze gegevens naar inrichtingsniveau brengt extra onzekerheden met zich mee, die meegewogen dienen te worden in de besluitvorming.

Daarnaast kent de LCA-methodiek op dit moment nog een aantal algemene methodische discussiepunten zoals de afbakening van de systeemgrens (hoe ver wordt doorgerekend naar indirecte milieu-effecten zoals van herwonnen grondstoffen) en de tijdsfactor (vergelijken van effecten die over 200 jaar plaatsvinden met korte termijn effecten).

De Commissie heeft zich vervolgens de vraag gesteld of het realistisch is om toepassing van LCA op inrichtingsniveau op dit moment voor te schrijven en zij plaatst daarbij een aantal kanttekeningen.

1. Overigens hebben de gangbare methodieken voor het vergelijken van alternatieven in een MER, zoals multi-criteria-analyse en kentallen, minnaal dezelfde onzekerheden in zich; deze onzekerheden worden echter niet expliciet gemaakt zoals bij LCA.

Secretariaat: Arthur van Schendelstraat 800
Utrecht, tel.: (030) 234 76 66
Telefax: (030) 233 12 95

Correspondentie-adres:
Postbus 2345
3500 GH UTRECHT

Het uitvoeren van een LCA vraagt veel tijd en geld, gezien de omvang van de gegevensverzameling. Voor innovatieve ontwikkelingen in de branche van verwerking van gevaarlijk afval zal dit mogelijk een barrière kunnen vormen. Uit het MER voor het Meerjarenplan Gevaarlijk Afval blijkt dat een deel van de informatie, die nodig is om LCA te kunnen uitvoeren, wordt beschouwd als bedrijfsgeheim. Wanneer een deel van de gevraagde informatie inderdaad als bedrijfsgeheim beschouwd gaat worden, wordt een deel van het effect dat u beoogt, namelijk het beschikbaar komen van goede informatie, teniet gedaan.

Het is de vraag of het niet meer op de weg ligt van een branche-organisatie om dergelijke gegevens te verzamelen en geaggregeerd ter beschikking te stellen aan initiatiefnemers.

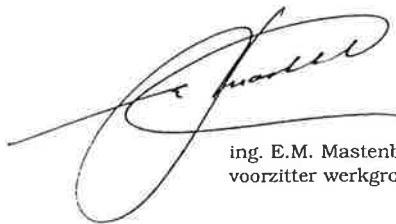
Op basis van bovenstaande overwegingen concludeert de Commissie dat een verplichte toepassing van LCA op inrichtingsniveau *op dit moment* niet opweegt tegen de inspanning die geleverd moet worden door initiatiefnemers en het rendement van deze inspanning voor de besluitvorming, gezien de huidige methodologische discussiepunten en de mate van onzekerheden in de uitkomsten.

Toepassing van LCA op het strategische niveau, zoals in het MER voor het MJP.GA, acht de Commissie op dit moment wel voor de hand liggend. Komende MER'en op inrichtingsniveau kunnen een bijdrage leveren aan de verbetering van deze LCA's op strategisch niveau. Hiervoor kunnen de volgende acties worden ondernomen:

- ① Uit de LCA's voor het MJP.GA worden per afvalstroom de meest relevante milieu-ingrepen (positief en negatief) en milieu-effecten geselecteerd (zwaartepunt-analyse). VROM en IPO zouden hiertoe het initiatief kunnen nemen. De Commissie m.e.r. kan daarbij een klankbordfunctie vervullen.
- ② In de richtlijnenfase wordt systematisch gevraagd naar informatie over deze milieu-effecten. De Commissie m.e.r. kan in haar advies voor richtlijnen specifiek aandacht vragen voor deze punten en deze punten kunnen formeel worden vastgelegd in de door BG vast te stellen richtlijnen.
- ③ In de evaluatie-programma's wordt systematisch een monitoring op deze milieu-aspecten voorgescreven.
- ④ In de tijd kan de vraag naar informatie uitgebreid worden naar andere milieu-ingrepen en effecten zodat een totale LCA kan worden uitgevoerd. Op deze manier wordt bewerkstelligd dat er op termijn wel voldoende informatie beschikbaar is om LCA uit te voeren en ligt een verplichting tot uitvoeren van LCA meer voor de hand.

Aangezien de methodiek in principe de beste basis biedt voor het vergelijken van alternatieven op milieu-effecten, is de Commissie van mening dat voor de langere termijn gestreefd moeten worden naar een zo breed mogelijke toepassing van LCA, zowel op strategisch niveau als op inrichtingsniveau.

De Commissie hoopt met deze reactie een bijdrage te kunnen leveren aan uw besluitvorming over de inhoud van het Meerjarenplan Gevaarlijk Afval.

ing. E.M. Mastenbroek
voorzitter werkgroep m.e.r. MJP.GA